

РЕШЕНИЕ

№ 434

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6526** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройството на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на П. А. М. срещу заповед № РСЛ19-50-41/15.10.2019 г. на гл. архитект на р-н „С.“, Столична община /СО/, с която е одобрен работен устройствен план /РУП/ на м. „ГГЦ Зона Б-17“, кв. 39б, УПИ Х.-24, съгласно приложен проект, при спазване ограниченията на зона УК № 1 – „Жг“ по приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО.

Изложени са съображения за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, основания по чл. 146, т. 2 - т. 4 от АПК. По същество съображенията са, че е допуснато застрояване при намалени отстояния – нарушение на чл. 31, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУТ.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - гл. архитект на р-н „С.“, СО, за съдебно заседание не изпраща представител. по делото е постъпило становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни - Н. Г., М. Д. и В. Р., се представляват от адв. К. Б., която моли за отхвърляне на жалбата и претендира присъждане на разноски за особен представител.

Заинтересованата страна М. Т. се явява лично и се представлява от адв. М. Н., ангажира становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна Т. А. се явява лично и моли за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованата страна Л. П. не се явява и не се представлява в с.з., Представя писмено становище особ. представител, претендира разноски по списък.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Видно от н.а. № 37, том II, рег. № 11178, дело № 203/2007г. (л. 41) П. А. М. и Ц. И. М. са собственици на недвижим имот, находящ се в [населено място], р-н С., СО, [улица], съставляващ дворно място с площ от 222 кв.м. по н.а., а по скица 216 кв.м., съставляващо УПИ пл. № 25 от кв. 39, по плана на [населено място], м. „ГГЦ Зона Б-17“, ведно с изпълнените в имота жилищна сграда със ЗП 64 кв.м. и масивна едноетажна сграда с обща застроена площ от 32.84 кв.м. Съгласно скица № 15-47448/19.01.2022г. от СГКК – С. жалбоподателят е съсобственик на имот с кад. ид. 68134.512.372 по КККР одобрена със заповед № РД-18-53/23.11.2011г., с площ от 216 кв.м и предназначение – незастроен имот за жилищни нужди.

Производството пред административният орган е започнало по заявление вх. № РСР19-ГР00-11/24.04.2019 г. на П. Т. С. за изработване на РУП за УПИ Х.-24 (68134.512.393), кв. 39б, м. „ГГЦ Зона Б-17“. Представен е такъв (л. 86 и сл.), като видно от обяснителната записка, същият е на основание чл.113, ал. 2 от ЗУТ – при предвидено свързано застрояване в повече от два имота. Проекта за РУП е съобщен на заинтересованите лица,б в частност на жалбоподателя на 03.06.2019г. (ИД на л. 38), като видно от положения подпис с дата 04.06.2019 г. (л. 54), жалбоподателят се е запознал с проекта. Подадено е възражение с вх. № РСР190ГР00-11 (5) 06.06.2019 г. от П. М. с искане за преразглеждане на проекта.

Проекта за РУП е разгледан на заседание на РЕСУТ при р-н „С.“, СО и приет без възражения, съгласно решение по т. 4 от протокол № 13/27.09.2019г. издадена е оспорената в настоящето съдебно производство заповед № РСЛ19-50-41/15.10.2019 г. на гл. архитект на р-н „С.“, СО, с която е с която е одобрен работен устройствен план /РУП/ на м. „ГГЦ Зона Б-17“, кв. 39б, УПИ Х.-24, съгласно приложен проект, при спазване ограниченията на зона УК № 1 – „Жг“ по приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно техническа експертиза /СТЕ/, която съдът кредитира изцяло.

Според заключението на в.л. А. А., което се кредитира от съда, като обективно и неоспорено от страните, основният ПУП-ЗРКП на м. „ГГЦ-Зона В-17“ е одобрен със заповед № РД-50-09-204/1987 г. на главния архитект на С.. Съгласно предвижданията на ПУП от 1987г. имоти с пл. № 24, 25 и 26 от кв. 39 м. „ГГЦ-Зона В-17“ са част от едно голямо УПИ „за О. и КОО, ТП и общ. строителство“, което УПИ обхваща целия кв. 39.

Действащият подробен устройствен план-ИПРЗ за кв.39б и РУП за УПИ VI, VII и VIII, кв.39б, м. „ГГЦ-Зона В-17“ е одобрен със Заповед № РД-09-50-1132/16.08.2007 г. на гл. архитект на С..

Съгласно действащия ОУП на [населено място] приет с Решение №697 от протокол 51/19.11.2009 г. и Решение №960/16.12.2009 г. от Министерски съвет, кв. 39б, м. „ГГЦ-Зона В- 17“ попада в устройствена зона Жг (жилищна зона с преобладаващо викоетажно застрояване) които по ОУП е с максимални показатели на застрояване съгласно т.2 от Приложението към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО както следва: За зона Жг:

Плътност - 60% ; К.- 3,5; Минимална озеленена площ 20%; Кота корниз: макс. 26м. за жилищни сгради и за обществени сгради.

Кадастралната карта е одобрена със Заповед №РД-18-52/23.11.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК.

Със заповед № РСР18-РА50-29/16.08.2018 г. на гл. архитект на СО - район „С.“, е одобрен РУП на УПИ Х.-24, кв. 396 , м. „ГГЦ Зона В-17“, при спазване на ограниченията за зона УК №1-„Жг“, по приложение към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО. Съгласно писмо изх. № РСР18-ГР00-18(1) от 31.08.2018 г. заповедта е влязла в сила.

Съгласно графичната част на действащия ПУП от 2007 г. и РУП-2018 г. се предвижда ново свързано застрояване (отразено с червен цвят и цифри), както следва:

- за имот с пл. 24 (ПИ 68134.512.393) има обособен самостоятелен УПИ Х.-24 от кв.396, в който е предвидено свързано застрояване ПГ, М/Г+2, М/Г+3 и М/Г+4 със съседните УПИ XV-23 , УПИ I-26 и Х.-25.

- за имот с пл. 25 (ПИ 68134.512.373) има обособен самостоятелен УПИ Х.-25 от кв.396, в който е предвидено свързано застрояване ПГ, М/Г+3 и М/Г+4 със съседните УПИ Х.-24, I-26 и ХХ-20. Съществуващите сгради в УПИ Х.-26 нямат постоянен градоустройствен статут.

- за имот с пл. 26 - ъглов, (ПИ 68134.512.26) има обособен самостоятелен УПИ I-26 от кв.396, в който е предвидено свързано застрояване ПГ, М/Г+2, М/Г+3 и М/Г+4 с предвиденото застрояване в съседните УПИ Х.-24 и Х.-25.

- В РУП от 2018 г. е предвидено запазване на основното застрояване и са регламентираны: максималната дълбочина на застрояване на макс. 16м. (в съответствие с чл.30.ал.1 от ЗУТ) в УПИ Х.-24 при спазване на пределно допустимите нормативи за плътност и интензивност на застрояване за съответната устройствена зона Жг; отстоянието на новото застрояване до дъно имот мин. 6,00м. (в съответствие с чл.31, ал.2, т.2 от ЗУТ); кота корниз на 9м., 12м. и 15м. с преходи в етажността от към [улица], и кота корниз 15м. към дъно имот; Отстоянието през [улица], отстояние 12м. при кота 12м. и 15м. при кота корниз 15м. (в съответствие с чл.32, ап. 1 от ЗУТ) .

С процесията заповед № РСР19-РА50-41/15.10.2019 г. на главния архитект на СО - район „С.“ е одобрен РУП на м.„ГГЦ Зона В-17“, кв.396, УПИ Х.-24, при спазване на ограниченията за зона УК№1-„Жг“, по приложение към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО. Видно от графичната част на обжалвания РУП-2019г. (л. 89 по делото) има разлика спрямо РУП от 2018г., състояща се в следното: Дълбочината на основното застрояване в УПИ Х.-24 от 16м. е променено на 14м. в южната част и на 14,30м. в северната част, както и разлика в силуета по ул. С.. Запазват се основното застрояване, съгласно ПУП от 2007г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съдът приема, че жалбата е подадена от заинтересувано лице по см. на чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, доколкото от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е собственик на имот пл. 25 (ПИ 68134.512.373) обособен в самостоятелен УПИ Х.-25 от кв.396, предмет на плана. Съдът приема, че жалбата е подадена в срок, доколкото заповед № РСЛ19-50-41/15.10.2019г. е съобщена по реда на § 4, т. 1 от ДР на ЗУТ, чрез отправяне на съобщение чрез куриерска фирма. Съобщението за изготвения административен акт е получено от М. на 06.11.2019г. (л. 66). С вх. № РСР19-ГР00-11-(15)/15.11.2019г. пред административния орган е постъпило възражение, като последствие са подадени още няколко такива. Възражението, по

същество оспорване на издадения административен акт, е било разгледано от РЕСУТ и отхвърлено с т. 26 по протокол № 4/13.04.2020г. В случая съдът приема, че именно това възражение вх. № РСР19-ГР00-11-(15)/15.11.2019г. е основният документ, инициращ производство по оспорване на административния акт - заповед № РСР19-РА50-41/15.10.2019г. и е следвало да бъде препратено в съда, а не да бъде разглеждано от РЕСУТ. Възражение вх. № РСР19-ГР00-11-(15)/15.11.2019 г. е подадено в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, поради което съдът приема, че е спазен преклузивния 14 дневен срок за оспорване на заповед № РСР19-РА50-41/15.10.2019г. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Компетентността на издателя на заповед № РСР19-РА50-41/15.10.2019г. се установява от заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. на кмета на СО, изменена и допълнена със заповед № СОА19-РД09-69/10.01.2019г. на кмета на СО, служебно известна на съда. Предвид изложеното съдът намира, че не е налице основание по чл. 146, т. 1 от АПК за обявяване на нищожността на оспорената заповед.

Административният акт е и в предвидената от закона писмена форма, мотивиран е съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - съдържа фактическите констатации и правни квалификации, поради което не съдържа порок във формата, обуславящ недействителност на самото властническо волеизявление. Посочени са фактическите и правните основания за издаване на акта, както и разпоредителната част относно одобряването на процесния план. Формално, мотиви за постановяване на оспорената заповед се съдържат в същата, както и в представената по делото преписка.

Не са допуснати и процесуални нарушения в административното производство, които да бъдат квалифицирани като съществени, представляващи самостоятелно основание за отмяна на заповед № РСР19-РА50-41/15.10.2019г. Съдът следва да посочи, че съществени са само тези административно процесуални нарушения които са повлияли или биха могли да повлияят на крайния резултат, респ. съдържанието на заповед № РСР19-РА50-41/15.10.2019г. В случая производството е започнало по искане на собственик на недвижим имот, който твърди, че са били налице условията за издаване на процесният РУП. Представени са изискуемите документи за започване на процедурата, вкл. мотивирано предложение. Същото е било обявено на заинтересуваните лица, които са имали възможност да вземат становище, респ. да подадат възражения. Предложението е било разгледано съответния РЕСУТ за което е изготвено становище за разрешаване.

По приложението на материалния закон съдът съобрази следното:

Заповед № РСР19-РА50-41/15.10.2019 г. на главния архитект на СО-р-н С. е издадена на основание чл.113,ал.1,ал.2 и ал.4, чл.129,от ЗУТ.

Съгласно чл. 113 от ЗУТ:

Ал. 1 Работният устройствен план се съставя за ограничена част от територията (отделен урегулиран поземлен имот или група урегулирани поземлени имоти) и се изработва въз основа на действащ подробен устройствен план по чл. 110. ал. 1. т. 1, 2 и 3 или едновременно с него. С работен устройствен план не може да се променят характерът и начинът на застрояване, предвидени с действащия подробен устройствен план.

Ал.2 Работен устройствен план се съставя по искане на възложителя за конкретизиране на действащия подробен устройствен план само при условията на чл. 36 или при свързано застрояване в повече от два урегулирани поземлени имота.

С работния устройствен план могат да се допускат и изменения на границите на урегулюваните поземлени имоти при спазване на условията по чл. 17. Работният устройствен план определя точно: 1. разположението и очертанието на сградите в план, както и минималните разстояния между тях и до имотните граници - съобразно допустимите за съответната устройствена зона плътност и интензивност на застрояване; 2. необходимите силуети, изясняващи: максималните височини на сградите и билата им в абсолютни коти; броя на етажите; формата и наклона на покривите и архитектурната връзка между сградите с оглед на правилното архитектурно-пространствено оформяне.

Съгласно чл. 62 от Наредба №8 от 14.07.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове: Работният устройствен план съдържа текстови и графични материали и се изработва в една фаза.

Текстовите материали към РУП се оформят в обяснителна записка, в която се дава обосновка на проектното решение и спазването на законовите и нормативните изисквания за обектите на недвижимото културно наследство, като се отразява тяхната характеристика, вид и категория, при спазване на предписанията по опазването им.

Графичните материали към РУП съдържат: допълнително геодезическо заснемане на поземлените имоти и съществуващите сгради; план за застрояване, в който се определя точното разположение и очертанието на сградите и минималните разстояния между тях и до имотните граници, в т.ч. и през улиците, в М 1:250 или М 1:500; силуети на сградите и през улиците, изясняващи максималните височини на сградите и билата им в абсолютни коти, броя на етажите, формата и наклона на покривите и архитектурната връзка между сградите с оглед правилно архитектурно-пространствено оформяне в М 1:250 или М 1:500; характерни напречни разрези, отразяващи теренните нива и подземните етажи, в М 1:250 или М 1:500.

От данните по делото, вкл. закл. по СТЕ се установява, че действащия ПУП-ИПРЗ за кв. 396 и РУП за УПИ VI, VII и VIII, кв.396, м. „ГТЦ-Зона В-17“ е одобрен със Заповед № РД-09-50-1132/16.08.2007г. на гл. архитект на С. и е предвидено свързано застрояване между имоти УПИ XV-23, УПИ X.-24, УПИ I-26 и X.-25 (ПИ 68134.512.393, ПИ 68134.512.373, ПИ 68134.512.26), подробно описано по-горе.

Според заключението на СТЕ, с процесният РУП не се променя предвиденото застрояване по ПУП от 2007 г., както за УПИ X.-24 от кв.396, така и за съседните му имоти, като не се променя начина на застрояването (остава си свързано на двете странични регулационни линии), вида на застрояването и етажността му, както е и по одобрения и влязъл в сила ИПРЗ от 2007 г.

С работния устройствен план за УПИ X.-24 от 2019 г. е предвидено запазване на предвиденото основното застрояване и се регламентират:

- съответните коти на прилежащия терен при тротоара: кота 547,20м. в частта до УПИ I-26 и кота 546,16 м. в частта до УПИ XV-23, както и кота 546,68 при дъно имот.

- кота $\pm 0,00$ на сградата =546,68м. (приета е за кота $\pm 0,00$ средната кота на прилежащия терен за оградащата стена от към улицата в съответствие с чл.24, ал.1 от ЗУТ);

- кота корниз от към улицата: 9,00м. (555,08м.) при зона с триетажното застрояване, кота корниз 12м. (558,68м.) при зоната с четириетажното застрояване и кота корниз 15м. (кота 561,68м.) при зона с пететажното застрояване и кота корниз 15м. към дъно имот (определени съгласно изискванията на чл.24 от ЗУТ).

- ниво било + 568,18м. (е +4,5м. над кота корниз в съответствие с чл.24, ал.2 от ЗУТ)
- формата и наклона на покрива - същият е двускатен с наклон от 45градуса (съответства на допустимия съгласно чл.24, ал.3 от ЗУТ) . Съобразен е и чл.82, ал.10 от Наредба№7/2003г. ПНУОВТУЗ, като прехода в етажността на основното застрояване в УПИ Х.-24 е на разстояние най-малко 3м. от регулационните линии, а в триметровите зони покрива е до зоната с триетажното застрояване (кота корниз в тези триметрови зони е 555,68м.).
- дълбочината на основното застрояване в УПИ Х.-24 на първия надземен етаж е 14м. в частта до УПИ XV-23 и 14,30м. в частта граничеща с УПИ 1-26 и Х.-25, (в съответствие с чл.30.ал.1 от ЗУТ) при спазване на пределно допустимите нормативи за плътност и интензивност на застрояване за съответната устройствена зона Жг.
- отстъпите по нива при промяна на етажността: отстъпът при зона с четириетажното застрояване е 2,00м. спрямо уличнорегулационната граница и отстъп 3м. при пететажното застрояване спрямо четириетажното застрояване (т.е. 5м. спрямо уличнорегулационната линия).
- отстоянието на новото застрояване до дъно имот мин. 6,00м. (в съответствие с чл.31, ал.2, т.2 от ЗУТ);
- Отстоянието през [улица], отстояние 12м. при кота 12м. и 15м. при кота корниз 15м. (в съответствие с чл.32, ал. 1 от ЗУТ) .

От графичната част на обжалвания РУП-2019г. (л. 89 по делото) се установява разлика спрямо РУП от 2018г. състояща се в следното: Дълбочината на основното застрояване в УПИ Х.-24 от 16м. е променено на 14м. в южната част и на 14,30м. в северната част, както и разлика в силуета по ул. С..

Съгласно чл.27, ал. 3 от ЗУТ и чл. 16в, ал. 2, т. 1 от ЗУЗСО, в ъгловите урегулирани поземлени имоти, със свързано основно застрояване на двете странични регулационни линии (каквто е УПИ I-26 от кв.396), плътността на застрояване не се ограничава, като допустимото превишаване на максималната интензивност на застрояване е сто на сто - за урегулирани поземлени имоти с площ до 500кв. м.

Видно от гореизложеното, безспорно се установява че с атакуваната заповед не се предвиждат промени в техническите параметри, характера и начина на застрояване както на процесния УПИ Х.-24 от кв.3 9б, така и на съседните. С одобреният РУП се конкретизира действащия подробен устройствен план при предвидено в него свързано застрояване в повече от два урегулирани поземлени имоти. Видно от извадката на л. 3 от СТЕ , със Заповед № РД-09-50-1132/16.08.2007 г. на главния архитект на С. е одобрен ПУП- ИПРЗ за кв.396 местност „ГЩ-Зона В-17“, който включва и УПИ XV-23, УПИ Х.-24, УПИ I-26 и УПИ Х.-25 в кв. 396, като се предвижда свързано застрояване между сградите в тези имоти ПГ, М/Г+3 и М/Г+4. Т.е., свързаното застрояване и характера на застрояването са по предходен влязъл в сила ПУП, а не се установяват с оспорения в това производство административен акт. От устройствените показатели посочени в обжалвания РУП се установява че не се променят и устройствените показатели за процесната територия, установени със същия предходен влязъл в сила подробен устройствен план. С РУП само са конкретизирани очертанието, разположението и височината на сградата в УПИ Х.-24, при пълно калканно покритие със предвидените сгради в УПИ XV-23,

УПИ 1-26 и УПИ Х.-25.

Предвид изложеното, безспорно е, че свързаното застрояване между имота на жалбоподателя и тези на заинтересуваните страни е установено с предходен влязъл в сила ПУП, като с оспорения РУП не се установява нови и различно от предвиденото вече свързано застрояване, нито е налице промяна в характера на застрояването. В съдебната практика под промяна на застрояването се разбира промяна в начина, характера на застрояването респ. устройствените показатели за процесната територия, а не случаи като процесния, с който на практика тези същностни елементи на действащия влязъл в сила ПУП не се променят.

С работния устройствен план от 2019г. само се определят разположението и очертанието на сградите в план, както и минималните разстояния между тях и до имотните граници (към дъно имот и през улица) съобразно допустимите за съответната устройствена зона плътност и интензивност на застрояване, а със силуетите се изясняват максималните височини на сградата и билото ѝ в абсолютни коти, броя на етажите, формата и наклона на покрива и архитектурната връзка между сградите в съседните урегулирани поземлени имоти.

В конкретния случай предвиденото застрояване в УПИ Х.-24 е свързано на страничните регулационни линии, като калканите стени са изцяло покрити и не се прилага чл.31.ал.2,т.1 от ЗУТ за отстояния до странични граници на УПИ. Тъй като съществуващите сгради в УПИ Х.-25 от кв.396 нямат траен устройствен статут, то по отношение на тях не се прилага чл.31, ал.4 от ЗУТ и чл.79 от Наредба №7.

На база на гореизложеното, съдът не установява нарушения на техническите правила и нормативи по ЗУТ в процесния РУП, одобрен със заповед № РСР19-РА50-41/15.10.2019г. на главния архитект на СО- р-н „С.“, по отношение на имота на [улица].

В този смисъл изложените, а и основни възражения от жалбоподателя са неоснователни. Това е така, защото не се предвижда запазване на съществуващите сгради в неговия имот пл. 25 (ПИ 68134.512.373), за който е обособен самостоятелен УПИ Х.-25 от кв.396. В същност възраженията са били относими към основният ПУП-ЗРКП на м. „ГГЦ-Зона В-17“, одобрен със заповед № РД-50-09-204/1987г. на главния архитект на С., с които е предвидено свързано застрояване между имотите. Доколкото последният е влязъл в сила, то е недопустимо преразглеждането му в настоящето съдебно производство.

Видно от графичната част на обжалвания РУП, предвиденото застрояване в УПИ Х.-24 съответства на действащия ПУП от 2007г., като е свързано от север и от юг, т.е. същото е разположено до страничните граници на УПИ Х.-24, при пълно калканно покритие с предвиденото основното застрояване в съседните УПИ XV-23, УПИ 1-26 и УПИ Х.-25 от кв.396, поради което е неприложим чл.31, ал.2, т.1 от ЗУТ за отстояние спрямо страничните регулационни граници.

По отношение на сградата, която понастоящем е в УПИ Х.-25, се установява, че

не е включена в режима на застрояване с действащите ПУП - ИПРЗ за кв.39б местност „ГГЦ-Зона В-17“ от 2007 г., поради което процеса на РУП не се съобразява с нея. В УПИ Х.-25 по действащ ПЗ е предвидено актуализирано застрояване с етажност “ М/Г+4“ с максимално допустима дълбочина при калкана към УПИ 1-26 . Установява се , че процесният РУП е разработен по предвижданията на действащия ПУП и е съобразен със него и с Общия устройствен планна [населено място].

Когато предвиденото с действащ ПУП застрояване е свързано на страничните регулационни граници, като калканните стени напълно се покриват не се изследват отстояния до съществуващи сгради без траен устройствен статут.

С оглед на изложеното имота на жалбоподателя не попада в нито една от хипотезите на чл. 31, ал. 2, т. 2, т. 3 и т. 4 ЗУТ.

По изложените съображения съдът намира оспорената заповед за отговаряща на всички изисквания за законосъобразност по смисъла на чл. 146 от АПК, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При изхода на спора, на Л. А. П., на основание чл. 143, ал. 4 от АПК следва да се присъдят разноски за адв. възнаграждение в размер на 800 лева, неоспорен. Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 33 състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. А. М., ЕГН [ЕГН], срещу заповед № РСЛ19-50-41/15.10.2019г. на гл. архитект на р-н С., Столична община /СО/, с която е одобрен работен устройствен план /РУП/ на м. „ГГЦ Зона Б-17“, кв. 39б, УПИ Х.-24, съгласно приложен проект, при спазване ограниченията на зона УК № 1 – „Жг“ по приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО;
ОСЪЖДА П. А. М., ЕГН [ЕГН], ДА ЗАПЛАТИ на Л. А. П., разноски за адв. възнаграждение в размер на 800 /осемстотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: